

Odevzdanost.

„Děj se Tvá vůle!“ Pronášejí v odevzdanosti lidé věřící v Boha tato slova! Avšak určitá lítost se při tom vždy chvěje v jejich hlasu nebo spočívá v myšlenkách a cítění. Téměř výhradně se používá těchto slov tam, kde sídlí **utrpení**, které je **neodvratné**. Tam, kde člověk poznává, že proti tomu nemohl již více udělat.

Pak říká, pokud je věřící, v nečinné odevzdanosti: „**Děj se Tvá vůle!**“

Není to však pokora, která ho takto nechává mluvit, nýbrž tato slova mají vytvořit sebeuklidnění vůči věci, kde byl bezmocný.

To je původ odevzdanosti, kterou člověk v takovémto případě přivádí k výrazu. Kdyby mu však byla poskytnuta sebemenší možnost na tom něco změnit, tak by se neptal po vůli Boží, nýbrž by odevzdanost rychle opět změnila formu: Děj se **má** vůle!

Takový je člověk! — — —

„Pane, jak Ty chceš, tak nalož se mnou!“ a podobné zpěvy lze často slyšet na pohřbech. V nitru má však každý truchlící člověk neochvějné chtění: „Kdybych to mohl změnit, byl bych to ihned udělal!“

Lidská odevzdanost není **nikdy** pravá. V nejhlubších základech lidské duše spočívá zakotven pravý opak. Vzpouira proti osudu, který ji zasahuje, a právě toto vzepření stává se jí

utrpením, které ji „tlačí dolů“ a ohýbá.

To nezdravé v tomto dění spočívá ve falešně použitém smyslu těchto slov: „Děj se Tvá vůle!“ Nepatří tam, kde je člověk a církve používají.

Vůle Boží spočívá v zákonech tohoto stvoření! Jakmile tedy člověk říká: „Děj se Tvá vůle!“, tak je to stejné s ubezpečením: „Chci Tvých zákonů ve stvoření dbát a následovat je!“ Dbát znamená **zachovávat**, zachovávat však vyžaduje podle nich žít! Jen tak může člověk dbát vůle Boží!

Pokud jí však chce dbát, pokud chce podle ní žít, tak jí musí také
v první řadě **znát!**

To je však onen bod, na kterém se pozemské lidstvo provinilo nejhorším způsobem! Člověk se doposud nikdy nestaral o zákony Boží ve stvoření! Tedy o svatou vůli Boží! A přece říká stále znovu
a znovu: „Děj se Tvá vůle!“

Vidíte, jak bezmyšlenkovitě vystupuje pozemský člověk vůči svému Bohu! Jak nesmyslně se snaží uplatňovat vznešená Kristova slova. Kňouravě, často se svíje v utrpení, cítě se jako poražený, avšak nikdy v radostném slibu!

Slova „Děj se Tvá vůle!“ říkají ve skutečnosti: „Chci podle ní působit!“ nebo „Chci Tvou vůli!“ Právě tak lze rovněž říci: „Chci být Tvé vůle poslušen!“

Avšak kdo poslouchá, něco také **dělá**. Poslušný není nečinný, což spočívá již ve slově samém. Poslušný **něco vykonává**.

Jakmile však člověk **dneška** říká: „Děj se Tvá vůle!“, tak „sám dělat nic nechce“, nýbrž v jeho citění spočívá smysl: „Já čekám, **učiň to Ty!**“

V tom cítí se být velikým, věří, že překonal sám sebe a „vřadil“ se do vůle Boží. Člověk se tím dokonce domýšlí, že je nade všechno povznesen, věří, že tím vykonal nesmírný rozmach vzhůru.

Ale všichni tito lidé jsou nepotřební slaboši, lenoši, blouznivci, fantastové a fanatici, avšak žádné potřebné články ve stvoření! Jsou počítáni mezi ty, kteří v soudu musí být zavrženi; neboť nechtějí být **dělníky** na vinici Páně! Pokora, kterou se chlubí, je jen lenost. Jsou to líní služebníci!

Pán požaduje **život**, který spočívá v **pohybu!** —

Odevzdanost! Toto slovo nemá vůbec být pro věřící v Boha! Položte jen na jeho místo „radostné chtění“! Bůh nechce od lidí tupou odevzdanost, nýbrž radostné působení!

Pohledte nejprve správně na takzvané „odevzdané Bohu“. Jsou to pokrytci, kteří v sobě nesou velkou lež!

Co jim prospěje jejich pohled vzhůru plný odevzdanosti, když se tento pohled na své okolí dívá lstivě, žádostivě, pyšně a domýšlivě, zlomyslně! Něco takového přináší jen **dvojnásobnou** vinu.

Tito odevzdaní nesou v sobě lež; neboť odevzdanost nikdy nelze sjednotit s „duchem“! Tedy také ne s lidským duchem! Všechno, co je „duch“, nemůže v sobě nikdy přivést k životu schopnost opravdové odevzdanosti! Kde je o to snaha, musí to

zůstat nepřirozeností, tedy sebeklamem nebo zcela vědomým pokrytectvím! Avšak nikdy to nemůže být pocíťováno opravdově, protože lidský duch jako duchovní není toho schopen. Tlak, pod nímž stojí lidský duch, nedovolí schopnosti odevzdanosti dojít k vědomí, je k tomu příliš silný. A proto ji člověk také nemůže vykonávat.

Odevzdanost je schopnost, která spočívá jen v bytostném! K vyjádření přichází opravdově jen u zvířat. **Zvíře** je odevzdané svému pánovi! Duch však toto označení nezná! Proto zůstane pro člověka také **vždy** nepřirozenou.

Otrokům byla odevzdanost s námahou a přísností vštěpována, protože byli v prodeji a nákupu ceněni stejně jako zvířata, jako osobní vlastnictví. Avšak skutečně opravdově nemohla odevzdanost v těchto otrocích nikdy vzniknout. Buď to byla tupost, věrnost nebo láska, která se za odevzdaností skrývala a takto se vyjadřovala, nikdy opravdová odevzdanost. Otroctví mezi lidmi je nepřirozené.

Odevzdanost bytostného nachází své vystupňování v duchovním ve vědomé a chtěné věrnosti! Co tedy v bytostném znamená odevzdanost, je v duchovním věrnost!

Odevzdanost člověku nepřisluší, protože je z ducha! Dbejte jen pozorněji na řeč samotnou, neboť vyjadřuje ve svých slovech již to pravé a nese v sobě správný smysl. Dává vám správný obraz.

„Vzdej se!“ říká například také vítěz k poraženému. V těchto slovech spočívá smysl: „Vydej se mi na milost a nemilost, tedy bezpodmínečně, čímž s tebou mohu nakládat podle svého mínění, a to

i s tvým životem a smrtí!“

Vítěz však tím činí bezprávi; neboť člověk se má i ve vítězství přísně řídit podle Božích zákonů. Každé opomenutí v tom činí ho vinným před Pánem. Vzájemné působení ho pak zaručeně zasáhne! Je tomu tak u jednotlivců, jakož i u celých národů!

A nyní je zde doba, kdy se musí rozřešit všechno, všechno, co se doposud ve světě odehrálo! Také veškeré bezprávi v poslední světové válce. Co při tom bylo bezprávi tehdy a jaké se děje na zemi **dnes, z toho nezůstane neodpykáno ani jediné slovo!**

Toto odpykání není vyhrazeno nějaké vzdálené budoucnosti, nýbrž již **současnosti!**

Rychlé rozuzlení **všech** vzájemných působení není snad proti zákonům stvoření, nýbrž to zcela správně spočívá v zákoně samotném.

Chod soukolí se v tento čas zrychluje skrze sílu vyzařování zákona tělem učiněného, která vynutí konečné důsledky tím, že dříve všechno vystupňuje až k plodům a přezrálosti, aby se falešné v tom samo rozpadlo a umírající se soudilo, zatímco dobré bude uvolněno od dosavadního tlaku falešného a může zesílit!

V blízké době zesílí se toto záření tak, že ve velmi mnohých případech přijde vzájemné působení **ihned, bezprostředně!**

To je moc, kterou budou pozemští lidé brzy zděšeni a které se potom v budoucnu musí obávat! Avšak jen **ti** se právem mají obávat, kteří činí **bezprávi**. Zda se při tom sami cítili v právu nebo chtěli, aby tomu uvěřili jiní, je nezachráná před úderem

vzájemného působení, které působí v Božích **zákonech!** I když lidé na zemi vymysleli jiné zákony, pod jejichž ochranou mnozí mylně a nesprávně jednají v bludu, že jsou tím také v právu, nezbavuje je to jediného prášku jejich viny.

Boží zákony, tedy Boží vůle, nestarají se o názory těchto pozemských lidí, které vložili do pozemských zákonů, i kdyby je celý svět měl nyní za správné. Co není podle Božích zákonů, tam také zasáhne nyní úder meče! V soudícím rozuzlení!

Radovat se mohou nyní všichni ti, kteří podle Božích zákonů mezi lidmi trpěli **nevinně**; neboť nyní konečně nabudou práva, zatímco jejich protivníci nebo soudci budou vydáni Boží spravedlnosti.

Radujte se; neboť tato Boží spravedlnost je blízko! Již působí ve všech zemích na této zemi! Pohleďte na ty zmatky! Jsou následkem **blížící** se Boží vůle! Je to začínající očista!

Bylo zaslíbeno, že noha Božího Vyslance nemá kráčet v prachu toho, co minulo!

Z tohoto důvodu ožívá **nyní** již všechno v sobě mrtvé, co je falešné mezi lidmi, v hospodářství, ve státě, politice, v církvích, sektách, národech, rodinách a také v jednotlivcích! Všechno, všechno bude nyní dovléčeno před Světlo, **aby se to ukázalo a současně tím soudilo!** Také to, co doposud skrytě mohlo odpočívat, **musí** se ukázat, jaké to **skutečně** je, musí se uvést v činnost, a tak zoufat nad sebou a nad jinými, v sobě se rozpadnout a rozprášit se. Nyní není na zemi nic, co by bylo Bohu milé!

Tak vře to pod tlakem Světla již dnes ve všech zemích, všude. Každá nouze vzroste, až nastane zoufalství a konečně zůstane ještě jen beznaděj s vědomím, že ti, co chtěli zachraňovat, měli vedle sobeckých přání **jen planá slova**, avšak žádnou pomoc poskytnout nemohli! Bojovníci Grálu ženou se nad hlavami všech a ostře bijí tam, kde se hlava nechce ohnout.

Pak teprve povstane pravá půda, která opět snažně prosí o **Boží** pomoc! Po vraždě a požáru, hladu, moru a smrti, po poznání vlastní neschopnosti.

Uprostřed zoufalství začnou však pomocníci ve službě Grálu svůj úkol! Započne veliká výstavba.

Nikdo jiný není schopen jinak přinést zlomeným pomoc. Mají se pak stát svobodnými, svobodnými od tlaku temnot! Mají se však stát svobodnými také **v sobě samých!** Svobodným sám v sobě může se však stát jen každý **sám**. Avšak k tomu musí vědět, co svoboda znamená, čím **je**.

Svobodný je jen ten člověk, který žije v zákonech Božích! Jedině tak, a ne jinak stojí netísňen a neomezován v tomto stvoření. Všechno mu pak pomáhá, místo aby se mu kladlo do cesty. „Slouží“ mu, protože to používá správným způsobem.

Boží zákony ve stvoření jsou ve skutečnosti jen všechno to, co každý člověk nutně potřebuje ke zdravému a radostnému životu ve stvoření. Jsou mu takřka pokrmem pro dobré zdraví! Jen ten, kdo zná Boží vůli a žije podle ní, je skutečně svobodný! Každý jiný musí se spoutat v mnohých vláknech zákonů tohoto stvoření, protože se sám do nich zapletl.

Stvoření napřed povstalo v Boží vůli, v Jeho zákonech. Společně působíce, noří se tato vlákna zákonů vždy hlouběji a vynucují všude pohyb k vývoji, také stále více a více se rozvíjejí v nutném vývoji samotném, zatímco se kolem vláken v běžícím pohybu formuje neustále nové stvoření. Tak dávají zákony současně oporu, možnost existence a dalšího rozšiřování stvoření.

Není ničeho bez této Boží vůle, která jediná dává pohyb. Všechno ve stvoření se řídí podle ní.

Jedině lidský duch se **nevřadil** do těchto vláken! Zamotal je, a tím sebe, protože se chtěl vydat novými cestami podle **své** vůle a těch hotových, stávajících nedbal.

Pozemské bytí Boží vůle přináší v tom nyní změnu. Vlákna všech Božích zákonů ve stvoření budou nabita zvýšenou silou, aby se mocně napjala. Skrze toto mocné napnutí se rychle vrátí zpět do původního stavu. Při tom bude všechno zamotané a zauzlené rozmotáno s takovou nečekaností a nezadržitelností, že toto dění prostě zboří to, co se ve stvoření není schopno ještě přizpůsobit správnému stavu!

Ať je to také cokoliv, zda rostliny nebo zvířata, zda hory, toky, země, státy nebo člověk, zhrouť se všechno, co se na poslední chvíli nemůže prokázat jako pravé a Bohem chtěné!